

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Turkové a soudců JUDr. Dagmar Nygrínové a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobce: **Ing. L. K.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 27. 3. 2008, č. j. 43 Cad 10/2008 - 16,

t a k t o :

- I. Řízení **se zastavuje.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Praze usnesením ze dne 27. 3. 2008, č. j. 43 Cad 10/2008 - 16, odmítl návrh žalobce směřující proti bližší neoznačenému rozhodnutí žalované a rozhodl dále, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. V odůvodnění soud uvedl, že žalobce přes poučení, že v řízení může soud po zjištění důvodnosti žaloby pouze zrušit napadené rozhodnutí, opakovaně navrhl, aby soud žalované uložil povinnost do dvou měsíců od právní moci rozsudku zrušit své rozhodnutí a vydat nové, ve kterém bude žalobci přiznán starobní důchod i se započítáním doby zaměstnání a vyměřovacích základů uvedených v žalobě, doplatit starobní důchod od 1. 8. 2007 s úrokem z prodlení a náhradou nákladů řízení. Krajský soud konstatoval, že žalobce se svým podáním nedomáhal zrušení rozhodnutí správního orgánu a vrácení věci k dalšímu řízení, ani neoznačil rozhodnutí žalované, když z jeho podání není zřejmé, jaké rozhodnutí vlastně napadá (rozhodnutí ze dne 1. 7. 2007 nebo ze dne 8. 1. 2008). Krajský soud proto podle § 46 odst. 1 písm. a) a § 37 odst. 5 s. ř. s., návrh žalobce odmítl a dodal, že žalovaná dosud provádí šetření a o výši žalobcova důchodu ještě bude rozhodovat.

Proti tomuto usnesení podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) včas kasační stížnost, ve které namítal, že napadené správní rozhodnutí v žalobě označil jako „*rozhodnutí o přiznání starobního důchodu od 1. 8. 2007 ze dne 8. 1. 2008*“ a toto rozhodnutí přiložil. Zdůraznil, že v návrhu výroku rozsudku jednoznačně uvedl, že „*žalovaný je povinen do 2 (měsíců) od právní moci rozsudku zrušit rozhodnutí*“. Není tedy pravdou, že se stěžovatel nedomáhal zrušení rozhodnutí správního orgánu. V doplnění žaloby stěžovatel omylem uvedl nesprávné datum vydání správního rozhodnutí, což nemůže vést soud k odmítnutí žaloby, když v žalobě je rozhodnutí uvedeno několikrát a označeno správně a je přílohou žaloby. Stěžovatel současně z důvodu nemoci požádal o možnost doplnění kasační stížnosti do 30. 4. 2008.

Dne 23. 5. 2008 krajský soud předložil spis Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o kasační stížnosti s tím, že stěžovatel není přes výzvu soudu zastoupen advokátem.

Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 28. 5. 2008, č. j. 4 Ads 65/2008 - 28, stěžovatele vyzval k předložení plné moci udělené advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti ve lhůtě dvou týdnů od doručení usnesení. Soud současně stěžovatele poučil, že jeho kasační stížnost bude odmítnuta, nepředloží-li plnou moc ve stanovené lhůtě, a že může stěžovateli na jeho žádost ustanovit advokáta, jehož hotové výdaje a odměnu za zastupování platí stát.

Na tuto výzvu reagoval stěžovatel podáním ze dne 12. 6. 2008, které bylo Nejvyššímu správnímu soudu doručeno dne 16. 6. 2008. V tomto podání stěžovatel uvedl, že si nemůže dovolit vynaložit náklady na advokáta a žalovaná jej ujistila, že výši důchodu přepočítá podle jeho požadavků, proto kasační stížnost odvolává.

Podle § 47 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), soud řízení usnesením zastaví, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět. Podle § 108 odst. 2 s. ř. s. byla-li kasační stížnost před předložením věci Nejvyššímu správnímu soudu vzata zpět, krajský soud usnesením řízení o kasační stížnosti zastaví.

Nejvyšší správní soud posoudil projev vůle stěžovatele obsažený v jeho podání ze dne 12. 6. 2008 a dospěl k jednoznačnému závěru, že se jedná o zpětvzetí kasační stížnosti.

Vůle stěžovatele nepokračovat v tomto řízení je zjevná nejen z toho, že stěžovatel výslovně kasační stížnost odvolal, ale i z celkového kontextu jeho podání. Stěžovatel totiž k výzvě soudu, aby předložil plnou moc k zastupování v řízení o kasační stížnosti, navzdory poučení o možnosti odmítnutí kasační stížnosti, Nejvyššímu správnímu soudu sdělil, že si náklady na advokáta nemůže dovolit, čímž současně deklaroval, že výzvě soudu nevyhoví. Nabízené možnosti požádat o ustanovení advokáta soudem stěžovatel nevyužil. Řízení o kasační stížnosti by tak v případě, že by stěžovatel neprojevil vůli je zastavit, po uplynutí stanovené lhůty skončilo odmítnutím kasační stížnosti pro nedostatek povinného právního zastoupení stěžovatele.

Nejvyšší správní soud uzavírá, že projev vůle stěžovatele, jímž došlo ke zpětvzetí kasační stížnosti, je zcela jednoznačný a nevzbuzuje pochybnosti o tom, že jím stěžovatel zamýšlel ukončení řízení o kasační stížnosti jeho zastavením. Zpětvzetí kasační stížnosti bylo podáno poté, co byl spis předložen k rozhodnutí Nejvyššímu správnímu soudu, a proto Nejvyšší správní soud v souladu s § 47 písm. a) s. ř. s. a § 108 odst. 2 s. ř. s., za použití § 120 téhož zákona, řízení zastavil.

O náhradě nákladů řízení před Nejvyšším správním soudem bylo za použití § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť řízení bylo zastaveno.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. června 2008

JUDr. Marie Turková
předsedkyně senátu